

Reivindicació de “dos gegants de la història”

“Som aquí per treure de l'armari dos gegants de la història.” Amb aquesta contundència va obrir aquest dilluns a Sant Feliu de Guíxols, el filòleg i activista Toni Strubell, l'acte d'homenatge nacional a Pere Caimó i Isabel Vila. Dos personatges injustament oblidats, segons Strubell, que “van convertir la societat del seu temps en una de les més avançades de l'època”. “El membre de la Comissió de la Dignitat va reivindicar que “ja és hora que Caimó i Vila recuperin el seu lloc en l'imaginari col·lectiu de Sant Feliu i de Catalunya”. Strubell va voler agrair la tasca iniciada per l'arxiver i historiador local Àngel Jiménez, com la del també historiador Josep Clara, “veritables descobridors” de Caimó.

Pere Caimó (Sant Feliu de Guíxols, 1819-1878) va ser un indià i polític republicà federal, alcalde molt popular i estimat de Sant Feliu i diputat a les Corts, el més votat a l'època. Un home d'idees avançades, que va lluitar contra les injustícies socials i en favor de les llibertats. Va ser un dels grans protagonistes de la revolta de l'anomenat Foc de la Bisbal, l'any 1869. De Caimó, de qui Strubell ha publicat una biografia novel·la (Caimó, a Llibres del Segle), Carles Rahola va dir que era una dels grans herois de Catalunya.

Pel que fa a Isabel Vila (Calonge, 1843-Sabadell, 1896), coneguda popularment com Isabel Cinc Hores, va ser una mestra i sindicalista republicana, pionera en la lluita pels drets dels treballadors i, sobretot, de les dones. Va ser reivindicada per l'activista i polític Francesc Ferrer els anys noranta. Isabel Vila ha estat protagonista de l'obra de teatre Isabel Cinc hores, amb l'actriu Carme Sansa i text de Toni Strubell, i del musical Isavel, amb música d'Antoni Mas. Justament aquest dilluns feia 150 anys d'un memorable discurs de Vila davant més de quinze mil persones, molt a prop d'on es feia l'acte, al passeig ganxó.

Amb l'assistència d'un nombrós públic, que va exhaurir les cadires disponibles als jardins de Juli Garreta, en l'homenatge hi van participar el grup de teatre Las Lo Las, la Cobla Ciutat de Girona, un cor de Clavé constituït expressament per a l'ocasió, la soprano Indira Ferrer, el director Bruno Nájera, el compositor i músic Antoni Mas i el periodista sardanista Joan Teixidor, que va introduir els diferents temes.

Entre tots plegats van presentar un repertori musical molt vinculat als moments històrics viscuts per Caimó i Vila. Es van interpretar així, en primer lloc, la sardana El foc de la Bisbal, de Josep Canet, i l'himne francès, La Marsellesa, molt popular a l'època. Tot seguit, el cor va cantar dues peces d'Anselm Clavé: A Montserrat i El cant del poble.

El cor va cantar també la cançó anònima Isabel Cinc Hores, recollida per Ferrer l'any 1994, de boca del veí de Llagostera Narcís Barceló. “No hi ha dones al món com la de Llagostera, que pels republicans va aixecar bandera”, diu la lletra d'aquesta cançó. Tot seguit es va estrenar la sardana Pere Caimó, d'Antoni Mas i text de Toni Strubell. “Tan estimat que els ganxons li deien pare”, s'hi diu.

Va arribar llavors un dels moments destacats de l'acte amb l'entrada a escena dels dos protagonistes, interpretats per Carme Sansa i Davind Espunya. Vila va llegir un fragment del seu discurs del 1872 a Sant Feliu i entre els dos van lamentar que encara segueixen manant els Borbons. “Mira que els vam avisar”, van dir.

La Santa Espina va servir per cloure l'acte mentre pujaven a l'escenari representants de diferents ajuntaments, que van desplegar la pancarta Vila i Caimó, orgull de país. També hi eren dos rebesnèts del polític ganxó i es va llegir una carta d'un descendent del Vila de 94 anys.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 31-08-2022, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2186435-reivindicacio-de-dos-gegants-de-la-historia.html>